

Zpravodaj pro práci s dětmi

Bratr Kálef • Horácký seniorát ČCE

Víte, že Bratr Kálef má moc pěkné internetové stránky? Sledujete je pravidelně?

www.kalef.evangelnet.cz

A víte, že je také na facebooku? Lajkněte ho!
Jméno má jednoduché: Bratr Kálef!

Ahoj, milí Kálefáci!

Tak konečně!

Po podzimní pauze opět spatřuje světlo světa nové číslo našeho oblíbeného Zpravodaje!

Od léta proběhla ve sborech našeho seniorátu řada akcí. Zpravodaj nám je připomene. – Třeba seminář pro učitele nedělní školy, přespávačky na farách, Seniorátní setkání všech generací, toulky mládeže přírodou, adventní jarmark, rodinnou neděli, vánoční hry ve sborech atd. atd. Nechybí ani vzpomínky na tábory, ani rozhovor s kálefáckou osobností...

No a že nás čeká Jarní den rodiny a v létě tábory... to tu najdete taky!

A mezi tím další a další akce ve sborech...

... těším se, že se na nich někde potkáme!!

Krásné jaro a léto přeje

Olga Novotná

Obsah 2018/1

2 • Úvodník (O. Novotná)

Zpráva z Valné hromady (O. Novotná) • 2

3 • Seminář pro učitele nedělní školy (Z. Šorm)

Ohnivý poklad (E. Mrózková) • 3

4 • Adventní přespávačka na faře (A. Pořízová)

Svátkování na faře (M. Slámová) • 4

5 • Okna plná motanic a orchestr k tomu (Z. Šorm)

Dětská tržnice na adventním jarmarku (Z. Šorm) • 5

5 • Rodinná neděle v Třebíči (A. Pořízová)

Vánoční hra v Třebíči (B. Štěpková) • 6

6 • Bohu díky, všechno je jinak (Z. Šorm)

Fotovzpomínka na dětskou vánoční slavnost (P. Mašát) • 7

8 • Knižní inspirace pro malé i velké (D. Šimková)

Ozvuky SSVG ve Velkém Meziříčí (M. Slámová) • 9

10 • Cesta s Kálefem (Rozhovor s M. Erdingerem)

Jak Vikingové dobyli Křídla (J. Keřkovský) • 11

11 • Rodinný tábor Bratra Kálefa (D. Šimková)

Tobiáš Lolness bratrem Kálefa (M. Klačko) • 12

13 • Tábory Bratra Kálefa (Pozvánka na letošní tábory)

Sázavská mládež se přírody nebojí (M. Erdinger) • 14

15 • Pozvánky BK do sborů

Zpráva z Valné hromady

Řádně ohlášená Valná hromada Bratra Kálefa se konala 25. 3. 2018 na faře v Jihlavě za účasti 12 osob – členů spolku i zástupců sborů.

Důležitým bodem jednání byly volby nového výboru i předsedy spolku BK. Valná hromada zvolila na další dva roky do výboru Filipa Boháče (nového seniorátního faráře a faráře v Opatově), Daniela Šimka a Jaroslava Buchtu (oba z Nového Města na Moravě), Dušana Slámu (z Velkého Meziříčí) a Olgu Novotnou (z Horních Vilémovic), jako náhradníci byli zvoleni Anna Pořízová a Kryštof Maláč (oba z Třebíče).

S Kálefem se rozloučil dlouholetý předseda spolku Jan Tkadleček, dále Miki Erdinger a Ilona Mužátková. Velké díky jim za odvedený kus práce, času a energie pro BK!

Dobrou zprávou pro spolek je, že se opět podařilo získat od Kraje Vysočina dotaci na činnost.

Bratr Kálef zůstává členem Rady dětí a mládeže Kraje Vysočina.

Podrobnou zprávu o činnosti i hospodaření včetně zápisu z VH i plán činnosti na rok 2018 najdete na našem webu. Nahlízet můžete i do transparentního bankovního účtu.

Za BK

Olga Novotná, předsedkyně

PODPOŘIL

Kraj Vysočina

S učiteli nedělní školy se každý měsíc scházíme k poradám. Vykládáme si jednotlivé úlohy, přemýšlíme, jak je poutavě podat. Hledáme inspiraci. Jet na celocírkevní seminář každý nemůže. Tak jsme se rozhodli, uspořádat si ho u nás. Pozvali jsme sestru Angeliku (Ivana Pintířová), aby nás uvedla do biblidramatu, a Danielu Bednaříkovou z Miroslavi, aby nám ukázala, jak lze využít obrazové karty. Seminář jsme nabídli i okolním sborům. Nebylo nás moc, ale stálo to za to. Zvlášť biblidrama bylo opravdu silné. A setkání se sestrou Angelikou, která mimo jiné ošetřovala také presidenty V. Havla a M. Zemana, bylo inspirující. Asi je to dobrá cesta – nečekat, až pro nás někdo něco připraví, a zkusit to sami.

Zdeněk Šorm, N. M. n. M.

Ohnivý poklad

Výlet nedělní školy v Třebíči

Čtyři roky. Čtyři poklady. Čtyři živly: země, voda, vzduch a letos oheň.

Minulé tři poklady byly jednou pod zemí, pak 2 metry pod hladinou zatopeného lomu a vloni na balónu plněném heliem. Letos nás čeká oheň... Jaký požár budeme muset uhasit, abychom získali poklad? Představy jsou různě děsivé.

Ohniště ovšem, až na jakýsi řetěz s dřevěnou rourkou, zeje prázdnotou. K řetězu je připevněna truhla 5 m nad zemí, opodál se dábelky pochechtává Petr Maláč – autor konstrukce. Je potřeba probudit čtvrtý živyl, sirky zakázány. Jinak truhla nesjede. Dřík, luk a kouří se hlavně z otců a dětí. Nakonec oheň vzplane. Přepálí se nosný mechanismus a truhla s pokladem padá na zem. Mastnota ze špekáčků pomůže rozmýchat plameny, a tak i truhlička, kde byl ukryt klíč, shoří. Poklad je dobyt.

Čtyři živly pokořeny. Otázkou je – co nás čeká příště?!!

Eva Mrózková, Třebíč

Adventní přesnávačka na faře

V adventním čase se v Třebíči na faře sešly maminky s dětmi. Hlavním programem bylo vytvoření kulis na vánoční hru a její první čtená zkouška.

Odpoledne uběhlo velmi rychle a k večeri nás čekalo několik chlebičků s různými pomazánkami. Po večeri nastalo velké chystání na spaní a potom honem do spacáků, abychom nezmeškali promítání večerního filmu. (Maminky využily situace a mohly si v klidu popovídat).

Rádi jsme mezi sebou přivítali nejmladšího účastníka Edíka.

Anna Pořízová, Třebíč

Svátkování na faře

Když jsme se přistěhovali do Velkého Meziříčí, překvapilo mě, kolik dětí ve sboru je. Jako v každém sboru i tady jsou ročníky silnější a slabší a zrovna teď tu máme kolem dvaceti dětí školního věku (i když konfirmandy už se trochu zdráhám nazvat dětmi...).

Vymýšleli jsme spolu s mládežníky Michalem Konvalinkou a Kristýnou Čermákovou a maminkou Rutkou Kopečnou, bývalou skautkou, jak vhodně vytvořit časoprostor, ve kterém by se děti potkaly k programu, který má přesah a zároveň by děcka bavil, a vymysleli svátkování na faře. Motivací farářky a staršovstva bylo, aby se děti účastnily bohoslužeb a pochopily význam hlavních svátků církevního roku nebo jeho období. K tomu přistoupily Míšovy hudební schopnosti, které by bylo škoda nevyužít, stejně jako Kristýniny schopnosti výtvarné a divadelní a Rutčina schopnost vymýšlet hry do každé situace.

Svátkování proběhlo už pětkrát, naposledy na Květnou neděli. Děti se sejdou v sobotu ráno a společně přespíme na faře do neděle. Během soboty chystají bohoslužby a pomáhají jim po hudební stránce Michal, po technické stránce Kristýna (práce s mikrofonom, artikulace, projev) a po stránce obsahové farářka. Podle charakteru neděle pojmem svátek divadelně (Den reformace), zpěvotanečně (Květná neděle), liturgicky – děti píší modlitby, konfirmandi kázání (Díkčinění, 1. postní), hudebně (Noc kostelů). Michal Konvalinka pak připraví party pro trubku a promyslí, kdo kdy co a na co bude hrát (piano, kytara, flétna, trubka, cajon).

Aby děti celodenní chystání nedělních bohoslužeb dočista neubilo, tak krom převyprávění biblického příběhu k příslušné neděli taky hrajeme hry venku na zahradě nebo jdeme na procházku, společně jíme i odpočíváme, pustíme si film, dáme tip na knížku. (Někdy se ale taky trochu nudíme nebo nás program úplně „neba“ nebo si vytáhneme mobil, protože farářka je měkká na to, aby ho zakázala.)

Na Květnou neděli bylo součástí bohoslužeb komponované pásmo o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma a taneční improvizace. Za kazatelnou se vystřídali tři kazatelé (jeden stávající a dva budoucí konfirmandi). Do recitace Žalmu 8 podle Slávka Klecandra se odhodlaně pustil také budoucí konfirmand a stejně to bylo i s přípravou přímluvné modlitby. I přes jarní únavu, pozdní usínání a změnu času jsme Květnou neděli oslavili Bohu k chvále a nám k radosti.

Markéta Slámová, Velké Meziříčí

Okna plná motanic a orchestr k tomu

Na advent vždycky s dětmi zdobíme okna presbyterny. Zkusili jsme už všechno možné: barvy na sklo, drátěné anděly, pomalovaná „cédéčka“, ozdoby z pediku, skládané papírové hvězdy. Tentokrát Ema Oravcová vymyslela motanice z proužků papíru. Dobře při tom posloužila skartovačka. V listopadové výtvarné dílně vyrábělo asi dvacet rodičů a dětí. A na první adventní neděli po bohoslužbách zahrál při vernisáži dětský orchestr, který dala *ad hoc* dohromady Jana Kabrdová, která vede ženský pěvecký sbor Naenia.

Zdeněk Šorm, Nové Město na Moravě

Dětská tržnice na adventním jarmarku

Adventní jarmarky se už konají v mnoha sborech. Protože u nás z jeho výtěžku doplňujeme sbírku na adopci na dálku, která probíhá v nedělní škole po celý rok, a případně potom na začátku pořádáme rodinné odpoledne, při kterém mohou děti rozhodnout o určení další části výtěžku třeba na „Sku-tečný dárek“ nadace Člověk v tísni, zkusili jsme je zapojit už do samotného jarmarku. Jeho součástí je tedy i „dětská tržnice“, kde děti prodávají výrobky, které samy nebo s rodiči vytvořily. Polovina výtěžku jim zůstává a polovinou přispívají do společné kasy na již zmíněné aktivity. Přínos ale není jen finanční. S dětskými stánky získává jarmark jinou atmosféru a snad tak v dětech roste i vědomí, že pro dobrou věc lze něco udělat a člověk při tom netratí.

Zdeněk Šorm, Nové Město na Moravě

Rodinná neděle v Třebíči

V zimním čase se tradičně konala rodinná neděle. Tentokrát přijel kázat trebičský rodák Karel Müller o Davidovi a Goliášovi. Jeden z postřehů pro děti byl, že jako mladší sourozenec si musel neustále obhajovat svoji pozici. Pro nás rodiče bylo hlavní myšlenkou, že máme děti nechat se samostatně rozhodnout, i když při tom utrží „nějaký“ ten šrám. Po obědovém následovala série her, mimo jiné i útok na Goliáše sněhovými koulemi. Také jsme si promítali fotky z letního tábora. Čas oběda se nachýlil a my s velkou chutí snědli řízky, přivezené z Diakonie Myslibořic.

Na závěr nás čekalo nevšední loutkové divadlo o Samsonovi.

Anna Pořízová

Vánoční hra v Třebíči

Na třetí adventní neděli nazkoušely děti z trebičského sboru pod vedením učitelů nedělní školy vánoční hru, letos s názvem „Vánoce na pumpě“. Jak název napovídá, děj se odehrával u benzinky na Štědrý den. Pumpař Kuba, který chtěl večer strávit u televize, se setkal s celou řadou nečekaných návštěvníků. Nejprve se objevili dva chovatelé ovcí i se stádem, poté pan Tesař s těhotnou manželkou a nakonec tři podivní pánové s hvězdami na pláštích. Jak to pak na benzince vypadalo, si můžete prohlédnout na fotkách. Děti předvedly vánoční hru již tradičně v rámci bohoslužby. Na Štědrý den ráno ji pak ještě jednou zopakovali v domově pro seniory v Myslibořicích.

Bára Štěpková, Třebíč

Bohu díky, všechno je jinak

Jak psal Lukáš svoje evangelium pro Bohouše, jsme jeden celý školní rok vykládali při nedělcích. Tentokrát jsme se to pokusili zahrát na Vánoce. Byl to zase trochu muzikál, při kterém nikdo nezůstal jen v roli diváka – zpívali všichni. Zato na zkouškách snad ani jednou nebyli všichni. Ale dopadlo to nakonec dobře. Zkrátka, „Bohu díky, všechno je jinak“.

Zdeněk Šorm, Nové Město na Moravě

Fotovzpomínka na dětskou vánoční slavnost v Pelhřimově

Petr Mašát

24. 12. 2017

inspirace pro malé i velké

Knižní

Jsou témata, která rodičům připadají pro děti obtížná. Nechtějí je s nimi zatěžovat, možná by se jim raději vyhnuli. K takovým tématům patří smrt. Rodiče se někdy snaží kolem ní našlapovat po špičkách, z dětského života ji vypudit. Ale ona není pro děti tak vzdálená. Zcela jistě zažijí smrt někoho blízkého, člena rodiny nebo svého mazlíčka. V takových případech je dobré a potřebné o ní mluvit. A pokud by z toho dospěli byli rozpačití, existují knihy, které jsou skvělým odrazovým můstkem pro povídání o smrti. Níže připojuji tipy na tři z nich. Každá zpracovává téma osobitě, jejich poselství velice zdařile podtrhují ilustrace.

Anton a Jonatán

Jostein Gaarder

nakladatelství Albatros

Útlá knížka, úsporný text, melancholické ilustrace, existenciální téma. – Anton je plyšový medvídek, který se přáteli s chlapcem Jonatánem. Radostně objevují a poznávají svět. Při společných hrách se nechávají unášet fantazií. Jednoho dne však přátelství náhle ukončí nehoda. Anton zůstane sám a musí se vyrovnat se ztrátou. Velmi jednoduše, ale přesto naléhavě autor připomíná, že život je dar. V knize je uvedeno, že je určena dětem od sedmi let, ale pokud děti knížkou provedou dospělí, zvládnou ji i předškoláci.

Anna a Anička

Martina Špinková

nakladatelství Cesta domů

Anna a Anička osloví čtenáře tím, že je to zcela civilní příběh 'ze života'. Čtenář se velice snadno může do role Aničky vžít. Tato knížka ukazuje smrt jako přirozenou součást života. Vypráví o malé holčičce Aničce, která roste, zatímco její milovaná babička stárne a ubývá jí sil. Anička s babičkou tráví hodně času. Pak ale přichází nemoc a smrt. Malé Aničce se velmi stýská, ale najde si svůj způsob, jak s babičkou být. Kniha je napsána jednoduchým, srozumitelným jazykem.

Volání netvora

Patrik Ness

nakladatelství Slovart

Pohádková fantasy pro náctileté, která vyvolá řadu otázek. Třináctiletý Conor bojuje se svými strachy a obavami. Žije s maminkou, která prochází neúspěšnými chemoterapiemi. Děsí ho noční můry. Jednou v noci k němu přichází netvor v podobě prastarého stromu. Netvor postupně vypráví chlapci tři příběhy. Na závěr svého vyprávění však po Conorovi něco na oplátku chce. Je to velice těžký a bolestivý úkol – zvládne jej Conor?

Volání netvora je také možné poslouchat jako audioknihu a v roce 2016 byl podle ní natočen i film.

Daniela Šimková

Ozvuky SSVG ve Velkém Meziříčí

Seniorátní setkání všech generací je příležitostí, aby se potkali (především) evangelíci různých generací k programu, který je zčásti společný – dopolední bohoslužby, oběd a odpolední program – a zčásti rozdělený – pro děti (i mládež) a pro dospělé.

Loňské setkání proběhlo v září ve Velkém Meziříčí. Husův dům, který toho roku slavil devadesáté narozeniny, praskal ve švech a aby se švy neroztrhly, občerstvení a jedna z dílen probíhaly pod širým nebem – tedy přesněji pod stany, neboť počasí nám tak docela nepřálo neb bylo velmi sychravo.

Ivan Ryšavý, farář a psycholog a jak se ukázalo i velmi dobrý pedagog, pro nás

připravil bohoslužby s nezapomenutelnými heč-lidmi a na-lidmi a křížem spojujícím horizontálu a vertikálu a... musím říct, že mě překvapilo, kolik si velkomeziříčské děti z bohoslužeb odnášely podnětů. Pro hudební doprovod vzniklo momentální hudební uskupení (3 kytary, 2 housle, flétna a cajon).

Dopoledním hostem byl prof. Pavel Říčan a tématem hlavní přednášky Spirituální výchova v rodině. Při besedě pan profesor představil hlavní teze knihy se stejným názvem. Knihu, kterou napsal spolu s psycholožkou Pavlínou Janošovou, doporučuji k pečlivému pročtení, je inspirativní. Děti během přednášky hrály hru na pošťáky na nedalekém hři-

šti, účastnily se výtvarné či sportovní dílny, nebo programu pro nejmenší.

Na oběd to někteří vzali procházkou přes město, další zamířili do přes kilometr vzdálené stravovny autobusem (děkujeme třebíčským ☺) nebo auty.

Odpolední divadlo bylo velmi silným zážitkem pro většinu zúčastněných. Škola Malého stromu je krásnou knihou a předat její poselství tak, aby se z ní nestal „recept na správný život“, ale příběhu zůstala duše, dětská vnímavost a hravost, nehraná pokora a úcta k životu, není vůbec snadné. Oběma herečkám (Petře Bílkové a Ivetě Duškové z divadla Kampa) se to podařilo tak, že nás naplno zasáhl děj i emoce s ním spojené a stačilo spolu s nimi vnímat, cítit, milovat.

Chci ještě dodatečně poděkovat Honzovi Tkadlečkovi za všechnu práci pro náš seniorát. I když poděkování už zaznělo, teď mě napadá vyjádřit vděk právě proto, že byl několik let členem organizačního týmu a seniorátní setkání měla tradičně velmi dobrou úroveň...

Letos se SSVG, vzhledem k oslavám výročí postavení kostelů v Novém Městě na Moravě a v Daňkovicích a oslavám výročí vzniku církve v Pardubicích, nekoná. Můžeme ten rok volna vzít jako výzvu – jako příležitost hledat sbor, který by nás za rok a půl hostil, i jako příležitost hledat další ochotné duše do organizačního týmu.

*Markéta Slámová,
Velké Meziříčí*

Československý evangelický sbor v Horních Dubenkách

Vás zve na sborový den

NEBÁT SE BÝT SLYŠET

neděle 29. dubna 2018

- 9,00 bohoslužby pro dospělé i děti
- 10,00 pohoštění na farním dvoře / na faře
- 10,30 Komunitní iniciativy, politika, neziskovky, sociální práce, soukromí vs. veřejná občanská odpovědnost - jak v naštvánosti nerezignovat, ale konat.
Moderovaná beseda s Ruth Šormovou - občanský a politicky aktivní ženou, sociální pracovnící a speciální pedagožkou, ředitelkou Neziskovky roku (Portimo o.p.s.), Ženou regionu Vysočina.
- 12,00 společný oběd
na oběd se přihlašujte předem - viz kontakty

Místo: evangelická fara v Horních Dubenkách

www.horni-dubenky.cz

horni-dubenky@evangnet.cz

mobil 731 571 649

Cesta s Kálefem

Rozhovor s Mikim Erdingerem

Miki, jak ses dostal ke Kálefů?

Znal jsem Bratra Kálefa dávno před tím, než jsem se přistěhoval na Vysočinu. Měl jsem ho spojeného s organizováním táborů pro děti. Protože jsem v Praze pracoval v YMCE a dělal jsem spoustu aktivit pro děti a mládež, nebylo těžké mě přesvědčit, abych se ke Kálefů přidal. Jen tak ze zvědavosti jsem se objevil na Valné hromadě Bratra Kálefa na jaře 2012. Okamžitě jsem se stal členem. Během dalších deseti minut jsem byl dotázán, zda nechci do výboru. Kandidoval jsem a byl jsem zvolen. Takže jsem se vlastně dostal do Kálefa relativně rychle. Ale to jen díky tomu, že je to spolek, který je blízký mým koníčkům a práci – práci s mládeží a dětmi. V YMCE jsem nasbíral různé zkušenosti a kontakty, které jsem mohl využít, a být tak Kálefů prospěšný.

V čem podle Tebe spočívá stěžejní činnost bratra Kálefa?

Nejvíce je samozřejmě vidět, že dělá tábory. Jsou dobré a měl by v nich pokračovat. Ovšem jako unikátní vnímám skutečnost, že se hodně zaměřuje na práci s rodinami. To není úplně běžné. Že by se konaly rodinné tábory, navíc otevřené pro veřejnost, s tím jsem se moc nesetkal. Všechny aktivity, které dělá, počítají s účastí celých rodin – ať je to Den rodiny, aktivity na SSVG, vlastně i setkávání učitelů nedělních škol – všude je možnost, aby jely celé rodiny. To Kálef umí a přináší v tom dobrou službu. Bylo by skvělé, kdyby se právě v rodinné oblasti podařilo Bratru Kálefůvi víc proniknout do sborů a církve a na druhou stranu nabídnou tyto prorodinné aktivity i mimo církevní veřejnosti.

Právě v rodinách začíná křesťanská či hodnotová výchova. Pokud rodiče s dětmi nepracují – na křesťanských rituálech, na tom, co to znamená žít jako křesťan, tak se farář může jít klouzat. Může se tisíckrát snažit na nábožku, ale pokud se v rodině nežije křesťanský, tak to děti berou jako další kroužek a později odpadnou.

Bratr Kálef vydává svůj časopis. Myslíš, že má v dnešní digitální době ještě tištěná podoba smyslu?

Konkrétně u Zpravodaje Bratra Kálefa vnímám zajímavý paradox. Pro lidi v seniorátu je to něco, co leží na stolcích ve sborech a padá na to prach. Jednou za čas se vyhodí stará čísla, která si nikdo nevzal, a dají se tam nová. Na druhou stranu, když je vezmu mimo seniorát, jsou z něj všichni nadšení. Rád ho vozím do brněnského seniorátu, do Prahy, vždycky, když někam jedu. Tam je přijímán velice pozitivně. Je zajímavé, že lidi, pro které je primárně určený, tolik nebere. Ale je velice dobrou propagací aktivit Bratra Kálefa navenek. To je možná smyslem časopisu.

Osobně jsem za něj rád, protože se mi plní má touha z mládí. V devadesátých letech jsme jezdili do Německa a tam měli

krásné, barevné časopisy pro práci s dětmi. My jsme po nich vždycky hrozně toužili a záviděli jsme jim je. Teď ho konečně máme.

Chybí Ti v něm něco?

Upřímně, nikdy jsem časopis nedělal, asi by mě to ani ne bavilo, proto jsem se do něj nepouštěl. Takže si ani nedovolím říct, zda bych něco dělal jinak. Sám za sebe jsem často čerpal nápady na hry. Takový nápadník nebo návodník, mi přijde docela zajímavý. Líbily se mi i rozhovory rodičů s dětmi. Ale vlastně jsem nikdy moc nečetl zprávy o proběhlých akcích.

Tvoje působení v Kálefů končí. Kam dál vede tvoje cesta?

Naše cesta, s mojí ženou Magdou, vede nejdřív do českých sborů na Ukrajině, kde budu půl roku sloužit jako farář. Budeme tam mimo jiné také pracovat s dětmi, takže kálefácké zkušenosti určitě využiji. Budeme dělat příměstské tábory, Magda bude učit děti česky. Na konci října se vracíme do Čech. Pokud vše dopadne tak, jak má, budu působit jako farář v Třebouchovicích pod Orebem. Tam sice Kálefa nemají, ale mají tam několik Ymek ☺. K Třebouchovicím patří tábor Běleč, což je docela široké pole působnosti pro práci s dětmi a mládeží. Práce pro Kálef mi hodně dala – i když je pravda, že ke konci jsem spíš psal jenom granty. Ale měl jsem díky tomu přehled, co se všechno děje. To je taková radostná práce, když člověk napíše grant a pak něco dostane ☺. Rád bych svoje táborové, administrativní a herní zkušenosti zužitkoval dál.

Chtěl bys na závěr ještě něco vzkázat?

Mě přijde dobré, že má Kálef dlouhou tradici i dobré jméno. Je důležité to udržet – umět třeba vysvětlit, proč se jmenuje zrovna Bratr Kálef.

Vzkázal bych, aby lidi brali Kálef jako platformu, v rámci které můžou něco dělat. Aby lidi brali Kálef jako příležitost. Jako příležitost naučit se fungovat jako právní forma, nejen nadšenecká skupina. Jako příležitost oslovovat i mimocírkevní lidi. To možná Kálef zase tolik nedělá. Otázkou je, zda třeba Den rodiny neotevřít dalším církvím – minimálně jim poslat pozvánku. Kálef je dobrá příležitost rozvíjet sebe sama.

Jako u každého jiného sdružení prochází vývoj Kálefa ve vlnách. Teď je možná vlna trochu dole, ale to neznamená, že nepůjde nahoru.

Možná teď působí spíš jako administrativní opruz než jako radost z volných rukou. Ale je to o lidech, kteří se práce chytanou, které to baví.

Díky za rozhovor!

*Ptal se
Daniel Šimek*

Jak Vikingové dobyli Křídla

Dobyli je docela snadno: dovezli je sem rodiče (na tábor Bratra Kálefa pro mladší děti). Tedy tou dobou to ještě nebyli tak úplně Vikingové, to až když začal táborový program. A dařilo se jim coby Vikingům náramně! Pořídili si pilouna, přemisťovali kameny a vůbec všelijaké základní dovednosti dle dostupné dětské literatury zvládali bravurně. Dokonce i říkanku v norštině zvládli. Norsky zní docela poeticky, po překladu do češtiny už nic moc („1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, liška je zloděj kuřat, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, liška ukradla kuřecí nohu“).

Ba i nezapomenutelné dobrodruží přišlo: To když se po dvojnásobném krupobití a pořádném slejváku (prý přes 40 mm) zbláznil místní potok, do té doby líný, zelený a napůl vyschlý, nečekaně ožil a voda stoupla snad o jeden a půl metru, zalila kdec a valila neskutečnou rychlostí. Byli jsme dost rádi, že nevyplavila ani neodnesla kadibudky (i tak tam však byl

dočasně vstup zakázán, aby nám kvůli proudu neubýlo táborníků). Kde se vzal, tu se vzal i jakýsi nový potok z lesa, ten si to namířil přes stany na louku. A ještě další, z vedlejšího lesa, propláchl táborovou kuchyň. („Konečně tu máme plovoucí podlahu,“ libovaly si kuchařky.) Čtyřicítka malých Vikingů si vyzkoušela evakuaci a cestou ze stanů do srubu žasla, jak jejich krásní vedoucí, toho času do půl těla (bombardovaného kroupami) s krumpáči a rýčí v rukou přemlouvají zmíněné potoky, ať tečou jinudy. Málokterý návštěvník by tomu všemu po pár dnech věřil – potok byl zase líný, skoro vyschlý, jen barvu změnil dohněda. A na louce za ním ležely předměty, které tam předtím prokazatelně nebyly.

Jako vždycky nám to strašně rychle uteklo. Vikingové odjeli a řekl bych, že se hned tak nevrátí, protože příští léto přijede někdo úplně jiný...

Jan Keřkovský

Rodinný tábor Bratra Kálefa • červenec 2017

Rodinný tábor Bratra Kálefa se konal podruhé, opět v komorním, velmi příjemném duchu. Počet účastníků byl poměrně variabilní, neboť někteří přijeli jen na chvíli. Nicméně „trampské jádro“ tvořilo devět dospělých a jedenáct dětí. Věkový rozptyl byl od devítiměsíčního batolete až po dědečka.

Pokud by Vás zajímalo, jak takový tábor pro rodiny může vypadat, tak si představte spokojené nejmenší děti batolící se v trávě, ještě spokojenější starší děti podnikající dobrodružné výpravy do nejbližšího okolí, nejspokojenější rodiče, slunící se, popíjející šálek kávy a s radostí pohlížející na hemžící se drobtinu všude kolem.

Vzhledem k tomu, že na tábor jezdí rodiny s různě malými dětmi, mají i různé potřeby a každá rodina má i svůj jiný rytmus. To se velmi těžko dává dohromady. V minulém roce se nám poměrně dařilo setkávat se při snídani, obědě, večeři, duchovním zamyšlení a čtení na dobrou noc. Letos jsme se rozhodli, že zkusíme připravit na dopoledne program, odpoledne jsme nechali volná. Prošli jsme si příběh knihy Škola malého stromu. V tomto dojemném příběhu malého indiánského chlapce si najdou své dospělí i děti. Poznávali jsme přírodu, sami sebe, sílu spolupráce. Večer jsme díky výkladu Jana Tkadlečka pronikali do hloubky příběhu a hledali jsme podobnosti i s naším životem.

Popis našeho tábora, zejména jeho začátek, se jistě zdál být až příliš idylickým. Samozřejmě, pohoda rodičů je závislá na věku jejich dětí, protože v určitém věku nás

děti zkrátka potřebují víc a moc v klidu nás nenechají. Ale stejně jako v minulém roce, pro mě byly největšími zážitky ochota starších dětí brát ohledy na nejmenší, přizpůsobit se jim a pomáhat. Zároveň bylo ohromně radostné pozorovat ty samé děti, jak se na celé odpoledne zanoří do lesa, občas pro něco vyběhnou a jinak si celou dobu, samy a šťastně, hrají, nechávají se unášet svojí fantazií. Zvládají být spolu i o samotě. A milá je samozřejmě i ochota dospělých poznávat se, povídat si a pomáhat si tak, aby se na táboře všichni cítili dobře.

Daniela Šimková

Tobiáš Lolness bratrem Kálefa

Tábor pro starší děti (12–16 let) 2017

Představte si, že jste úplně malinkatí a pak ještě menší. Stůl, u kterého právě sedíte, je ohromná nedozírná planina. Každý zářez tvoří neprůchodné pohoří a každá kapka vody rozsáhlé jezero. Jestli se vám to povedlo, právě jste se ocitli na letním táboře Bratra Kálefa pro starší děti. S tím rozdílem, že všechno se odehrávalo na jednom jediném stromě.

Počasí nám přálo. První dny jsme trávili v prosluněných „vyšších větvích“. Kultura plná kultivovaného chování, umění a vědy se svojí centrální trýznivou otázkou: „Využít, nebo nevyužít nově nalezený zdroj energie v podobě surové mízy stromu? Těžít a zjednodušit si život, práci, zdravotnictví, myšlení, nebo netěžít. Vzít vážně varování několika málo jednotlivců, nebo se pustit po cestě slibovaného zisku bez ohledu na důsledky pro všudypřítomný strom, jehož nejvyšší větve jsou naším domovem?“

Pokud první dny byly slunečné, všechny ostatní přšelo. Nižší a nejnižší větve jsou totiž známé svojí vlhkostí a nepřízní počasí. Žijí v nich vyhnanci a chudáci, ale taky nebezpeční „hmyzáci“. Charakter obyvatel těchto světů je pokriven sobectvím a individualizmem. Přátelství je testováno v náročných podmínkách. Vydrží chudobu a nepřízeň? Obstojí člověk v takovém prostředí, nebo si rychle přivykne na nevybíravé způsoby, zradu pro směšně malý zisk a zaprodá sebe nebo jiné pro nejistý prospěch? Udrží svoji vlastní vnitřní svobodu v tak krutém vyhnanství?

Jestli se mu povede udržet tu vnitřní svobodu, pak v následujících dnech ztratí alespoň tu vnější. Vězení a výslech prověří vztahy ve skupině. Útěk na vlastní pěst, nebo solidarita s ostatními uvězněnými? Útěk si žádá odvahu a odhodlání. Hustý déšť a tmavá pozdní noc komplikuje stavbu přístřešků pro ty, kteří unikli. Zima. Jediné, co pálí, je vzpomínka na ty, kterým se útěk nepovedl. Dožijí se rána? Následující ráno neočekávaný přítel nabídne skryší před pronásledovateli, která se promění v past. Záhyb kůry stromu vytvořil jeskyni. Zpočátku příjemné místo se po zavátí sněhem mění na ne-

nesitelné. Hlad a nepohodlí odhalí mnohé z naší osobnosti. Ztráta intimity, deprivace světla, absurdita trvání v čase bez záchytného bodu a ještě jednou hlad. Ledy nakonec roztají, ale jak získat jídlo po zimě je potřeba promyslet a vymyslet. Nějak je to všechno těžší, než se zdá, ale právě tudy vede cesta tříbení charakteru a cesta růstu vnitřního člověka.

Ještě stále nejsme na konci cesty. Pád ze stromu do trávy znamená čelit úplně jinému světu, nečekané kultuře, zvykům a jazyku. Kontrapunkt k vyšším větvím se svojí sofistikovanou kulturou. Jednoduchost, přímost, přátelství.

Na konci našeho příběhu stojí zocelený mladý člověk před rozhodnutím: zůstat v tom příjemném malém světě přátel a tábora, nebo se vrátit do světa školy, rodiny a přátel s vnitřním proměňujícím slibem vzít zodpovědnost za sebe a své chování vzhledem k tomu velikému nedozírnému světu, který tušíme za horizontem našeho poznání?

Všichni jsme odsouzeni ke svobodě. Svobodě se rozhodnout. To, jak vážně budou naše děti žít své rozhodnutí, uvidíme v příštích letech.

Duchovní program byl přímo integrován do příběhu, kterým účastníci procházeli. Měl dva vrcholy. Prvním byla pozdně večerní bohoslužba u kamenného oltáře sedmého dne tábora, druhým byl slavnostní slib na úplný závěr.

Myslím, že se jedná o výjimečnou událost. Oslabování úlohy vnějšího řádu daného autoritou může vyvolat obavy z rozkladu a rozpadu, je však nevyhnutelné pro tvorbu prostoru pro růst právě toho vnitřního řádu, jehož zdroj motivace je v člověku samotném. Tohle se hodně dařilo. Oslabování závislosti na vnější autoritě (vedoucí, farář, rodiče) a přenášení zodpovědnosti účastníků za svůj život na ně samotné nevede ke ztrátě morálky, naopak, ústí do uvědomělé motivace sdílené komunitou.

Maroš Klačko

**20
18**

Tábory Bratr Kálef

pro mladší, rodinný, pro starší

30.

červen

8.

červenec

Prázdniny jsou krátké, takže Kálef začne hned jejich prvním dnem: od soboty 30. června do neděle 8. července se opět s dětmi do 12 let (co ale již dokončili alespoň 1. třídu) potká v Křídlech.

Šušká se, že přípravy jsou v plném proudu a že letos to bude o... no, pošlete tam někoho jako špeha, ať to vyzjistí sám a pak Vám povykládá.

Cena: 2000 Kč za první dítě z rodiny, 1800 Kč pro každé další.
Hlavní vedoucí: Jan Keřkovský Tel: 739 244 603,
jan.kerkovsky@tiscali.cz

8.

červenec

14.

červenec

S Petrem Panem do Země Nezemě
Věkem (rodičů ani dětí) tento běh není nikterak omezen. Stejně tak ani nemusíte přijet s dětmi. Jediné co potřebujete, je čas od neděle 8. do soboty 14. července (nebo část), dojet do Křidel a mít touhu usínat ve stanu, užívat si poobědové kávičky a hlavně se celkově odevzdat táborové, letní pohodě. To zní parádně, ne? Kálef si už chystá houpací síť.
Cena: 600 Kč na účastníka, děti do 3 let zdarma
Hlavní vedoucí: Dan Šimek Tel: 608 617 234,
daniel.simek@seznam.cz

15.

červenec

28.

červenec

A co by to bylo za prázdniny, kdyby byly bez tábora pro opravdové, zkušené pardály? Ti to tentokrát v Křídlech zakončí svým během od neděle 15. do soboty 28. července. Letos to bude opět veliké. Tábor je pouze pro mládežníky od 11 do 16 let.
Cena: 2250 Kč za dítě, s tím, že pokud dáte víc, budeme rádi a táboru to prospěje.
Pro přihlášení: kontaktujte vedoucí emailem na bratr.kalef.starsi@gmail.com
Hlavní vedoucí: Kryštof Maláč tel: 722 551 958,
mail: bratr.kalef.starsi@gmail.com

Sázavská mládež se přírodou nebojí aneb Bez čundru to nejde

Vzít batoh a vyrazit do přírody, spát pod širákem, usínat za zvuků praskání ohně a rozladěné kytary, uvařit si jídlo v kotlíku, jet vlakem, čistit si zuby v řece, ze skály pozorovat řeku a doufat, že vám přes noc nesežere svačinu divoké prase nebo srna... Tak vypadají klasické čundry, které ještě před dvaceti lety patřili k létu mnohého člověka. Tradice pomalu upadá, na improvizovaných tábořištích již bývá mnohdy prázdná a narazit po ránu v lese na člověka ve spacáku budí spíš strach, než touhu přisednout a zakrojit chleba a přikusovat Vysočinu.

A proti proudu času a po proudu řek vyráží již čtyři roky sázavská mládež se svým farářem, dekou, batohem a kotlíkem, aby poznávali kraje blízké, slézali kopce a brodili řeky, ráno se probudili a vedle sebe měli o šišku víc.

Prima parta evangelíků od svých 14 let již prošla údolím řeky Bobruvky s tajuplnou Trenckovou roklí, údolím řeky Oslavy s notnou populací klíšťat a kilometrovým prudkým kopcem, okolí Vírské přehrady s přespáním na zřícenině hradu Zubštejn a loni i Touloucovy maštale, kde najít místo k přespání bez rizika vyhnání je až adrenalinový sport.

Vyrazit s mládeží nebo konfirmandy na čundr je unikátní čas, kdy vznikají pevné vazby nejen mezi mládeží, ale i jejich farářem, kdy prožíváte společně chvíle, které jsou pro mnohé poprvé, kdy poznáváte přírodu zblízka a ze kterých pak lze žít kus běžného roku. Je zde čas povídat, být přáteli a učit se žít v polních, či lépe řečeno lesních podmínkách.

A to, že s sebou vezmete několik karetních her, připravíte si v hlavě zásobu aktivit při putování přírodou, u ohně čtete Bibli z mobilu, a když se ztratíte v lese, přiznáte chybu a společně pak hledáte krkolomnou cestu zpět, jsou jen bonusy, které dělají putování ještě smysluplnějším a díky nimž je na co vzpomínat.

Miki Erdinger

PŘÁSTKY NA FAŘE

sobota 28. dubna 2018 od 16 hodin

-- HÁČKOVÁNÍ --

vhodné pro úplné začátečníky a mírně pokročilé - uháčkujeme třeba papuče, barety, závěsný košík nebo obháčkujeme sklenici. Zkusíme krátký a dlouhý sloupek a magický kroužek.

Otevřené setkání pro každého vyrábění-čtivého. Přijďte k nám na kus řeči u vyrábění a občerstvení. Přichází hradí pouze spotřebovaný materiál.

Prosim, přihlaste se - my budeme vědět, kolik nás bude a vy se dozvíte, co si s sebou máte přinést. Děkuji

místo: evangelická fara v Horních Dubenkách
605474588, eva.tkadleckova@evangnet.cz

více informací na facebooku Bratr Káfel, nove-mesto-na-morave.evangnet.cz, kafe.evangnet.cz

Den Rodiny

17.6.2018

9:00 Rodinné bohoslužby
opékání výlet tvoření

14:00-17:00 Zahradní slavnost
kavárna „Pod kaštanem“

hry divadlo
živá hudba

změna programu vyhrazena, akce se koná za každého počasí

pro snadnější organizaci se hlase na: nove-mesto-na-morave@evangnet.cz

Pozvánky BK do sborů

Daňkovice:

- sobota 12. května od 9 h
Férová snídaně
- pátek 25. května
Noc kostelů
- neděle 23. září
**oslav 200.výročí
daňkovického kostela**
Bohoslužby povede Daniel
Ženatý, dále koncert,
přednáška atd.

Horní Dubenky:

- sobota 28. dubna od 16 h
**Přástky na faře –
háčkování** (viz plakát vlevo)
- neděle 29. dubna od 9 h
**Sborový den s hostem –
Ruth Šormová** (viz plakát s. 9)
- sobota 12. května
Férová snídaně
- pátek 25. května
Noc kostelů

Nové Město na Moravě:

- neděle 17. června od 9 h
Jarní Den rodiny
9.00 – rodinné bohoslužby
„Na cestě do Emauz“
10.30 – procházka ke Třem
křížům, hry a opékání buřtů
14.00 – Zahradní slavnost (hry,
živá muzika, divadlo, kavárnička
s domácími dobrotami aj.)
(viz plakát vlevo)

Opatov:

- sobota 19. května v 19 h
**Koncert – varhany
a trubka**
Hrají absolventi konzervatoře.

Fotovzpomínka na dětskou vánoční slavnost

Dětská tržnice na adventním jarmarku

Okna plná motanic a orchestr k tomu

Sázavská mládež se přírody nebojí

Knižní inspirace pro malé i velké

Seminář pro učitele nedělní školy

Ozvuky SSVG ve Velkém Meziříčí

Adventní přespávačka na faře

Tobiáš Lolness bratrem Kálefa

Rodinný tábor Bratra Kálefa

Bohu díky, všechno je jinak

Jak Vikingové dobyli Křídla

Rodinná neděle v Třebíči

Zpráva z Valné hromady

Pozvánky BK do sborů

Vánoční hra v Třebíči

Svátkování na faře

Cesta s Kálefem

Ohnivý poklad

facebook.com/bratrkalef

kalef.evangnet.cz

Zpravodaj pro práci s dětmi vydává Bratr Kálef.

adresa: Bratr Kálef, Vrchlického 1, Jihlava, 586 01 • IČ: 488 98 937

kalef@evangnet.cz • bankovní spojení: 2200424296/2010

grafický návrh a sazba: TFSoft, www.tfsoft.cz

tisk: Tiskárna Unipress, s.r.o., www.unipress-zr.cz • náklad: 200 kusů

